

paa, at sidste Del af Lovforslagets første Stykke kom til at lyde: „skal dog, for saa vidt Retten er erhvervet efter denne Lovs Forelæggelse for Rigsdagen, ikke knytte sig nogen Ret til Udsenkning af spirituøse Drikke for andre end rejsende, der herbergeres i Gæstgiveriet.“ Et Ændringsforslag af dette Indhold vil ogsaa fjerne en anden Vanskelighed. Vi kende jo alle til Afholdsbeværgninger, der til en vis Grad trives, men det er nu af det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) fremhævet, at denne Lov vistnok vil lægge Hindringer i Vejen ogsaa for saadanne Beværgninger, for Højskolehjem og lignende. Denne Vanskelighed vil man være kommen ud over ved den af mig foreslaaede Ændring. Naar man indskrænker Lovforslagets Bestemmelser til at hindre Udsenkning af spirituøse Drikke og endvidere indskrænker Lovens Varighed til 1 eller 2 Aar — det ene Aar vil jo næsten være gaaet, inden Loven træder i Kraft —, saa vil man være ude over alle Vanskeligheder. En saadan Ændring forekommer det mig, det vilde være muligt at faa indsat ved 2den Behandling, uden at der behøvedes Udvalgs Nedsættelse.

Rasmussen-Vanddamgaard: Jeg har en ganske kort Bemærkning at gøre til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey). Jeg er fuldstændig enig med ham i, at det vil være ganske uvendigt at spørge Kommunalbestyrelserne om denne Sag. Hvis det skal være en Forudsætning ved Udvalgsnedsættelsen, at Kommunalbestyrelserne skulle spørges, saa anser jeg dermed dette Forslag for skrinlagt, og jeg vil da være betænkelig ved at stemme for Udvalget. Naar det ærede Medlem angreb Ædruelighedskommissionen, saa føler jeg mig — dog ikke fordi jeg er særlig kvalificeret dertil frem for andre ærede Medlemmer — foranlediget til at anholde en saadan Udtalelse. Det sete afhænger jo af de Øjne, det ses med, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvis det ærede Medlem var besjælet af det samme Ønske om at fremme Ædrueligheden, som jeg er besjælet af, saa vilde det ærede Medlem have et andet Syn paa de Resultater, som Kommissionens Forslag kan antages at ville bringe.

Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) har jeg ogsaa kun en kort Bemærkning at gøre. Det ærede Medlem sagde, at i en By som København kræves der noget andet end andre Steder. Det er ganske rigtigt, det er som talt ud af mit Hjerte, det gør det ogsaa paa det po-

litiske Omraade, og jeg slaar fast, at København er noget for sig selv. Endvidere sagde det ærede Medlem, at Forbruget af Alkohol var taget betydeligt af. Ja, den Tale har jeg hørt før, og den bliver ofte fremsat, men naar man for 10 Aar siden drak Spiritus for 40 Mill. Kr., og nu er oppe paa omtrent 50 og 60 Mill. Kr., saa ved jeg ikke, hvor Nedgangen ligger.

Skulde der blive nedsat et Udvalg, saa er der et enkelt Punkt, der kunde tages op, nemlig det, som navnlig det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) berørte, om at give Loven en kortere Varighed. Det hører til de Ting, Udvalget kan tage under Overvejelse.

Nordby: Jeg skal først gøre en Bemærkning til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) navnlig i Anledning af hans Udtalelse om, at saafremt dette Lovforslag skal være et Tegn paa, hvad man kan vente sig af Ædruelighedskommissionen, saa venter han ikke noget godt af den for Næringslivet. Maa jeg dertil sige, at jeg antager, at det ærede Medlem og jeg ere enige om, at naar der er nedsat en Kommission for at overveje, hvad der kan gøres til Fremme af Ædrueligheden i vort Folk, saa er det med dette Maal for Øje, der skal arbejdes, og ikke for at fremme Næringslivets Interesser. Dermed skal ikke være sagt, at Kommissionen vil modvirke disse Interesser, det er der ingen Beviser for, og det vil den heller ikke gøre, det tør jeg aldeles bestemt og rolig sige, men det ærede Medlem maa indrømme mig, at Ædruelighedskommissionen maa i første Linie, ja, jeg kunde næsten sige udelukkende, tage Hensyn til, hvilke Midler der ere egnede til at fremme Ædrueligheden. Det er dette, som nærværende lille Lovforslag tager Sigte paa, og det samme vil selvfølgelig gælde alle de Forslag, som ventelig komme fra Kommissionen.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) udtalte, at dette Forslag var en Skuffelse for ham, idet han havde ventet sig noget andet fra Ædruelighedskommissionen, og han betonedede yderligere, at han stod sig vel med Afholdsfolkene. Maa jeg dertil sige, at det efter mit Skøn ikke er heldigt at sammenblande Ædrueligheds-sagen og Afholdssagen. Det, som det her er Formaalet at fremme, er egentlig ikke Afholdenheden, men Ædrueligheden.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) omtalte, hvorledes det, naar dette Forslag blev ophøjet til Lov, skulde stille sig for de Foretagender, der for Tiden ere